

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 51932-06-18 אבניאון ואח' נ' ידיעות אינטרנט ואח'

1

לפני כבוד השופטת מיכל עמית - אניסמן

התובעים

1. איתן אבניאון

2. איתאב בית הוצאה לאור בע"מ

ע"י ב"כ עו"ד לירן מיכאל

נגד

הנתבעים

1. ידיעות אינטרנט

2. משכל הוצאה לאור והפצה בע"מ

ע"י ב"כ עו"ד תמיר גליק ועו"ד ירון שלמי

2

החלטה

3

4 לפניי שאלת סמכותו העניינית של בית המשפט המחוזי לדון בתובענה שעניינה זכויות יוצרים וקניין
5 רוחני ובמסגרתה נתבע סעד של צו מניעה.

6

7

רקע עובדתי וטענות הצדדים

8 1. תחילתה של תובענה זו בתובענה שהגישו התובעים כנגד הנתבעת 1 לבית משפט השלום בתל
9 אביב- יפו במסגרת ת.א 18273-02-17. במסגרת התובענה בבית המשפט השלום, הגישו התובעים
10 ביום 29.5.2016 בקשה לתיקון כתב התביעה, בין היתר, על דרך של הוספת הנתבעת 2, וכן הוספת
11 סעד של צו מניעה. בעקבות הוספת הסעד האמור, טענו התובעים, כי יש להורות על העברת
12 התביעה לבית המשפט המחוזי.

13 2. בית משפט השלום קבע כי חלף בקשה לתיקון כתב התביעה יש להגיש בקשה למחיקת התביעה,
14 ולהגישה מחדש בבית המשפט זה, וכך נעשה.

15 3. ביום 21.6.2018 הוגשה התובענה דנן. במסגרת התובענה, טענו התובעים, כי התובע 1 יצר את
16 הלקסיקון לכלכלה (להלן: "הלקסיקון") ומילון בשם בנקאות ושוק ההון (להלן: "המילון").
17 הלקסיקון והמילון כוללים כ-12,000 ערכים בתחומי הבנקאות והכלכלה, המנהל והעסקים והם

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 51932-06-18 אבניאון ואח' נ' ידיעות אינטרנט ואח'

- 1 פרי עמל של שנים רבות של התובע 1. לטענת התובעים, הנתבעת 1, המפעילה את אתר האינטרנט
- 2 YNET עשתה ועושה שימוש שלא כדין, משך שנים ארוכות במונחים שנכתבו במילון ובלקסיקון
- 3 (להלן: "היצירות"), מבלי ליטול את רשותם של התובעים. בנוסף, נטען בכתב התביעה, כי
- 4 הנתבעות הפרו את זכותו המוסרית של התובע 1 ביצירות. במסגרת התביעה עתרו התובעים למתן
- 5 צו מניעה שימנע מהנתבעות לעשות שימוש ביצירות התובעים, וכן לסעד של מתן חשבונות.
- 6 4. ביום 6.11.2018 ניתנה החלטת כב' הנשיא אורנשטיין, לפיה מעיון בתיק עולה, לכאורה, כי
- 7 הסמכות העניינית נתונה לבית משפט השלום, בין היתר, נוכח הקבוע בהחלטת כב' השופט בנימיני
- 8 במסגרת ת.א. (ת"א) 41598-05-10 פרידמן צעצועים וספורט בע"מ נ' סקוטר סנטר בע"מ (פורסם
- 9 בנבו, 28.2.2011) (להלן: "עניין פרידמן"). משכך, התבקשו הצדדים להגיש התייחסותם לסוגית
- 10 הסמכות העניינית.
- 11 5. ביום 21.11.2018 הגישו התובעים התייחסותם לסוגית הסמכות העניינית, במסגרתה טענו, כי
- 12 הסמכות העניינית נתונה לבית המשפט המחוזי. לטענת התובעים, חרף הצהרות שניתנו על ידי מי
- 13 מטעם הנתבעת 1, במסגרת התובענה בבית משפט השלום, הנתבעות עודן עושות שימוש ביצירות
- 14 באמצעות העתקת והכללת חלקים מן הערכים בהן באנציקלופדיה הפועלת באתר YNET, מבלי
- 15 לייחס את יצירתן לתובע 1. בשל כך ביקשו הם להוסיף לתובענה סעד של צו מניעה.
- 16 6. לטענתם, סעד של צו מניעה שלא ניתן להעריך את שוויו נתון לסמכותו של בית המשפט המחוזי,
- 17 בהתאם לפסיקה, ועל כן הסמכות העניינית נתונה לבית המשפט כאן.
- 18 7. באשר לפסק דינו של כב' השופט בנימיני בעניין פרידמן, טענו התובעים, כי בעניין פרידמן דובר
- 19 בצו להסרת תמונה אחת, כאשר ברור ששווי התביעה, כולל הצו המבוקש, היה בסמכות בית
- 20 משפט השלום. לטענת התובעים, פסק הדין בעניין פרידמן הגביל עצמו למצב שבו הצו המבוקש,
- 21 הגם שלא ניתן להעריך את שוויו, ברי כי אינו עולה על סך סמכותו של בית משפט השלום, וכן
- 22 למקרה בו לא הוגשה תביעה למתן חשבונות, אשר מאפשרת לתובע לתקן את תביעתו בהתאם
- 23 לחשבונות שיתקבלו. בענייננו, טענו התובעים, שעה שמבוקש סעד של מתן חשבונות, וכן מדובר
- 24 בצו מניעה קבוע שימנע מהנתבעות לעשות שימוש ביצירות הכוללות למעלה מ-12,000 ערכים,
- 25 אשר ברי כי שוויו עולה על הסך של 2.5 מיליון ₪, הסמכות העניינית נתונה לבית המשפט המחוזי.
- 26 8. התובעים הוסיפו וטענו, כי יש להביא בחשבון את העובדה כי התובענה הוגשה תחילה לבית משפט
- 27 השלום, לאחר שנמסר לתובע 1 כי כל הערכים הוסרו מאתר הנתבעות, ורק בעת שהתבררה
- 28 התובענה בשלום גילה התובע 1 כי לא כך הדבר. כמו כן, הוסיפו התובעים כי בשל גילו המופלג של
- 29 התובע 1, שאינו בקו הבריאות, כל רצונו הוא שתביעתו תתברר במהרה, ועל כן יש להורות על
- 30 המשך ניהול ההליך בבית המשפט המחוזי.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 51932-06-18 אבניאון ואח' נ' ידיעות אינטרנט ואח'

9. ביום 22.11.2018 הגישו הנתבעות התייחסותן, במסגרתה טענו, כי הסמכות העניינית אכן נתונה לבית משפט השלום, שעה שהערכים מתוך יצירותיו של התובע הוסרו מאתר הנתבעות כבר בשנת 2016 ואין כל מקום להיזקק לסעד של צו מניעה. בנוסף, טענו הנתבעות, כי צו המניעה אינו מוגדר ומפורט ולא ברור לאילו ערכים הוא מתייחס ועל כן ממילא לא ניתן להיעתר לסעד זה.
10. ביום 4.12.2018 ניתנה החלטה נוספת על ידי כב' הנשיא אורנשטיין, במסגרתה נקבע, כי על התובעים להתייחס לטענות הנתבעות בדבר היותו של צו המניעה המבוקש תיאורטי בלבד, נוכח הסרת הפרסומים זה מכבר והסכמתן של הנתבעות להסיר כל הפרסומים בקשר ללקסיקון, שכן ככל שכל הדבר עולה לכאורה שיש מקום להעביר התובענה לבית משפט השלום.
11. בשל כך הגישו התובעים תגובה לטענות הנתבעות, במסגרתה טענו, כי גם בחיפושים שעשו באינטרנט ביום 19.1.2018 וביום 25.5.2018 לערכים מתוך הלקסיקון, הופנו הם לאתר הנתבעות, חרף העובדה שהנתבעות טענו כי הסירו מהאתר את הערכים כבר בשנת 2016. כלומר, נכון למועד הגשת התביעה המתוקנת המשיכו הנתבעות לעשות שימוש בערכים רבים מתוך המילון והלקסיקון, באמצעות הכללתם באנציקלופדיה שמפעילות הנתבעות באתר YNET, כל זאת תוך הפרת זכויותיו של התובע 1 ביצירותיו. לפיכך, נדרש במסגרת כתב התביעה מתוקן סעד של צו מניעה, שרק בית המשפט המחוזי מוסמך לתתו.
12. ממילא, טענו התובעים, המבחן הקובע לעניין הסמכות העניינית הוא מבחן הסעד כפי שהוא נתבע במסגרת כתב התביעה, הא ותו לא. אין מקום להידרש לטענות ההגנה בקשר לסעד הנתבע לשם קביעת הסמכות. משכך, טענו התובעים, אין לדון, בשלב זה, בטענת הנתבעות, לפיה צו המניעה המבוקש אינו מפורט, או בטענה לפיה הסירו את הפרסומים המפרים, שכן טענה זו דורשת בירור עובדתי. אף טענת הנתבעות, לפיה הן מסכימות להסרת הערכים היא בבחינת טענה שלאחר הגשת כתב התביעה ואינה מאיינת את סמכותו של בית משפט זה.
13. לבקשת הנתבעות, ניתנה להן הזדמנות להתייחס לטענותיהם הנוספות של התובעים. ביום 26.12.2018 הגישו הנתבעות תשובתן לתגובת התובעים, במסגרת טענו, כי הגם שלמיטב ידיעתן כל הערכים הספציפיים שפורטו בכתב התביעה כבר הוסרו, ואף אם ניתן לאתר ברחבי המרשתת פריט כזה או אחר שטרם הוסר, מדובר בעניין טכני לחלוטין שניתן היה להסדירו בפנייה ישירה לנתבעות. כפי שהובהר, הלקסיקון הוסר מאתר הנתבעת 1 כבר בשנת 2016, ואף הערכים הספורים שיוחסו לתובעת באנציקלופדיה, ושתדפיסיהם צורפו לכתב התביעה הוסרו. לנתבעות אין שליטה על מרחבי המרשתת, ולפיכך העתירה לצו שעוסק בתכנים שאינם קיימים באתרי הנתבעות היא ממילא תיאורטית. גם הדוגמאות שנכללו בתגובת התובעים הוסרו זה מכבר.
14. ביחס לצו מניעה המבוקש, אשר יורה לנתבעות להסיר את הלקסיקון משרתי הנתבעת 2, טענו הנתבעות, כי מדובר בבקשת סרק, שכן כבר בשנת 2015 הודיעה הנתבעת 2 לחברת השרתים על

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 51932-06-18 אבניאון ואח' נ' ידיעות אינטרנט ואח'

הפסקת שירותי האחסון עבור הלקסיקון, והאחסון אכן בוטל כבר ביום 16.4.2015. משכך, שבו
הנתבעות על טענתן כי הסמכות העניינית לדון בתובענה נתונה לבית משפט השלום.
15. לאחר שנותב התיק לטיפול, קבעתי בהחלטה מיום 15.1.2019, כי נוכח האמור בתשובת
הנתבעות, דומה כי התייתר הצורך לדון בצו המניעה המבוקש.
16. ביום 20.1.2019 הגישו התובעים עמדתם לעניין הצורך לדון בצו המניעה, במסגרתה שבו התובעים
על טענותיהם והוסיפו, כי ככל שמאז הגשת התביעה לבית המשפט המחוזי עשו הנתבעות פעולות
לשם הסרת הערכים, הרי שאין בכך למנוע מהתובעים את קבלת צו המניעה לו עתרו. ההיפך הוא
הנכון- מדובר בהודאת בעל דין כי הנתבעות עשו פעולות לתקן את התנהלותן המפרה. בנסיבות
אלה, לטענת התובעים, שומה על בית המשפט ליתן את צו המניעה המבוקש, שכן ככל שלא יינתן
צו כאמור תוכלנה הנתבעות לשוב לדרכן המעוולת והמפרה והתובעים יימצאו עצמם בנקודת
הפתיחה.
17. לטענת התובעים, אין בתשובת הנתבעות כל טעם שלא להיעתר לסעד של צו מניעה, ותשובתן לא
נתמכה בתצהיר באשר להסרת הפרסומים המפרים.

המסגרת הנורמטיבית

18. בסעיף 40 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: "חוק בתי המשפט") נקבע,
כי בית המשפט המחוזי ידון ב:

"(1) כל עניין אזרחי או פלילי שאיננו בסמכותו של בית משפט שלום; בתביעה
שכנגד אזרחית מוסמך לדון בית משפט מחוזי אף אם אותו עניין או אותה
תביעה הם בסמכותו של בית משפט שלום, ואם התביעה שכנגד היא באותו
הנושא או נובעת מאותן נסיבות – אף אם העניין או התביעה הם בסמכות
המחלקה הכלכלית לפי סעיף 42ה;

...

(4) תביעה בעניני קניין רוחני, הכרוכה בתביעה בעניני קניין רוחני שהיא
בסמכות בית המשפט המחוזי לפי פסקה (1), אף אם סכום התביעה או שווי
נושא התביעה אינו עולה על הסכום כאמור בסעיף 51(א)(2); בפסקה זו,
"תביעה בעניני קניין רוחני" – תביעה אזרחית לפי אחד או יותר מהחוקים
המפורטים להלן:

(א) חוק זכות יוצרים, התשס"ח-2007;

(ב) (נמחק);

(ג) פקודת הפטנטים והמדגמים;

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 51932-06-18 אבניאון ואח' נ' ידיעות אינטרנט ואח'

- 1 (ד) חוק הגנת כינויי מקור וציונים גיאוגרפיים, התשכ"ה-1965;
- 2 (ה) חוק הפטנטים, התשכ"ז-1967;
- 3 (ו) פקודת סימני מסחר [נוסח חדש], התשל"ב-1972;
- 4 (ז) חוק זכות מטפחים של זני צמחים, התשל"ג-1973;
- 5 (ח) חוק זכויות מבצעים ומשדרים, התשמ"ד-1984;
- 6 (ט) חוק עוולות מסחריות, התשנ"ט-1999;
- 7 (י) חוק העיצובים, התשע"ז-2017;
- 8
- 9 19. לעניין זה נקבע בעניין פרידמן המוזכר לעיל, כי בהתאם לסעיף 40(1) לחוק בתי המשפט סמכותו
- 10 של בית המשפט המחוזי היא סמכות שיורית. במילים אחרות, סמכותו של בית המשפט המחוזי
- 11 היא לדון בכל עניין שאינו בסמכות בית משפט השלום. סעיף 40(4) לחוק בתי המשפט איננו בא
- 12 לשנות את גדר הסמכות העניינית של בית המשפט המחוזי, אלא הסעיף נועד לאפשר לבית המשפט
- 13 המחוזי לדון גם בסעד הכספי בעילה של קניין רוחני, על מנת שלא יהיה צורך לפצל את הדיון
- 14 לשתי ערכאות שונות, כאשר הסעד הכספי הוא בסכום נמוך.
- 15 20. ההנחה העומדת בבסיס סעיף 40(4) לחוק בתי המשפט היא, שהתביעה מצויה בסמכות בית
- 16 המשפט המחוזי הואיל ונתבקש צו מניעה קבוע או צו עשה או צו למתן חשבונות שלא ניתן להעריך
- 17 את שוויו, ואולם ניתן להעריך כי שוויו נופל בגדר סמכותו של בית המשפט המחוזי. מכאן, שאין
- 18 תחולה לסעיף זה כאשר אין לבית המשפט המחוזי סמכות לפי פסקה (1).
- 19 21. עוד נקבע בעניין פרידמן, כי: "סעיף 51(א)(2) לחוק בתי המשפט קובע שבית משפט שלום מוסמך
- 20 לדון בתביעות אזרחיות "כשסכום התביעה או שווי התביעה אינו עולה על 2,500,000 ₪". כאשר
- 21 מוגשת תביעה בקניין רוחני וברור ששוויה אינו מגיע לסכום של 2.5 מיליון ₪, גם אם היא כוללת
- 22 סעד שלא ניתן להעריכו מבחינה כספית בצורה מדויקת, הסמכות לדון בתיק היא לבית משפט
- 23 השלום".
- 24 22. בדומה, קבע כב' הנשיא אורנשטיין בת.א. (ת"א) 2597-07-18 ליבוביץ' נ' י.מ. יבוא ישיר בע"מ
- 25 (פורסם בנבו, 13.11.2018), כי לפי הוראות סעיף 40(4) לחוק בתי המשפט, הסמכות לדון בתביעה
- 26 בתחום קניין רוחני נתונה לבית המשפט המחוזי, אף אם סכום התביעה אינו בתחום סמכותו. בתי
- 27 המשפט פירשו הוראה זו באופן שאינו שולל את סמכות בית משפט השלום לדון בענייני קניין
- 28 רוחני והבהירו, כי הסמכות שנובעת מכריכת הסעד הכספי שנתבע יחד עם סעד מתחום הקניין
- 29 הרוחני נועד למנוע פיצול התדיינות בין שתי הערכאות, אך אין בכך למנוע את סמכות בית משפט
- 30 השלום לדון במקרים המתאימים בתביעות קניין רוחני.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 51932-06-18 אבניאון ואח' נ' ידיעות אינטרנט ואח'

23. קביעות דומות ניתן למצוא גם בת.א. (ת"א) Russian Standard Intellectual 18684-10-17
24. Property Holding AG נ' אודבד (פורסם בנבו, 1.7.2018), שם קבעה כב' השופטת בלכר, כי סמכותו העניינית של בית משפט השלום לדון בתובענות בענייני קניין רוחני לפי הכללים הרגילים של חלוקת הסמכויות, לא נשללה בסעיף 40(4) לחוק בתי המשפט, וכן בהחלטתה של כב' השופטת גרוסמן בת.א. (ת"א) 39830-09-17 דרוקר נ' אליאסי (פורסם בנבו, 13.3.2018).
24. אף בהחלטת כב' השופט גונטובניק בת.א. (ת"א) 25403-09-17 דג'יברי נ' שביט (פורסם בנבו, 9.12.2018) (להלן: "עניין דג'יברי") נקבע, כי מהוראות חוק בתי המשפט ומדברי ההסבר לתיקון החוק, במסגרתו תוקן סעיף 40 לחוק בתי המשפט [ראו הצעת חוק בתי המשפט (תיקון מס' 34)(כריכת סעדים בתביעות בענייני קניין רוחני), התשס"ג-2003, הצ"ח 478] עולה כי יש להפריד בין המקרים הבאים:
- "א) תביעה כספית בענייני קניין רוחני שסכומה הוא מעל 2.5 מיליון ₪ תידון בבית המשפט המחוזי.
- ב) תביעה כספית בענייני קניין רוחני שסכומה הוא עד 2.5 מיליון ₪ תמשיך להידון בבית משפט השלום.
- ג) תביעה לצו מניעה בענייני קניין רוחני כשווי של הצו מעל 2.5 מיליון ₪, או שלא ניתן בשלב הגשת התביעה להעריך את שווי, תדון בבית המשפט המחוזי.
- ד) תביעה לצו מניעה בענייני קניין רוחני, כשווי של הצו מעל 2.5 מיליון ₪, או שלא ניתן בשלב הגשת התביעה להעריך את שווי, תדון בבית המשפט המחוזי- וזאת גם אם כרוכה בה תביעה לפיצוי כספי בענייני קניין רוחני בסכום הנמוך מ-2.5 מיליון ₪...."
25. על רקע זה, נקבע בעניין דג'יברי, כי אין מקום לומר כי בית המשפט המחוזי הוא הערכאה המתאימה לדון בכל ענייני הקניין הרוחני, והדבר תלוי בסוג הסעדים המתבקש. אמנם במקרים רבים בהם מתבקש צו מניעה בענייני קניין רוחני תידון התביעה בבית המשפט המחוזי, משום שבמקרים רבים לא ניתן להעריך מראש את שווי התביעה, ואז בית המשפט המחוזי יקנה את סמכותו מכוח סמכותו השיורית, אולם גם ביחס לצווי מניעה בקניין רוחני, אם ניתן להעריך את שווי התביעה בסכום שאינו עולה על 2.5 מיליון ₪, יהיה מקום להגיש התובענה לבית משפט השלום.
26. לאור האמור, כאשר מוגשת תובענה בתחום הקניין הרוחני, לרבות תובענה במסגרתה נתבע סעד של צו מניעה קבוע או צו עשה קבוע, אשר שווה נופל בגדר סמכותו של בית משפט השלום, אזי יש להגישה בבית משפט השלום.

מן הכלל אל הפרט

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 51932-06-18 אבניאון ואח' נ' ידיעות אינטרנט ואח'

27. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, וכן את הוראות החקיקה והפסיקה הרלוונטית לעניין, מצאתי כי הסמכות העניינית לדון בתובענה שלפני נתונה לבית משפט השלום.
28. כאמור, בהתאם לפסק הדין בעניין פרידמן, וכן לפסיקה המובאת לעיל, הסמכות העניינית לדון בתובענה בעניין קניין רוחני (ובדומה גם בעניין עוולות מסחריות) נקבעת על פי שווי התובענה. העובדה שבמסגרת התובענה נתבע גם סעד של צו מניעה או צו למתן חשבונות אינה מעבירה את הסמכות העניינית לדון בה, באופן אוטומטי, לבית המשפט המחוזי.
29. אמנם, כאמור לעיל, על פי רוב, נקבע כי לא ניתן להעריך את שווי של צו המניעה, ומשכך, נקבע כי הסמכות העניינית נתונה לבית המשפט המחוזי. עם זאת, במקרים בהם ברי כי שוויה של התובענה, לרבות הצו הנתבע במסגרתה, לא עולה על גבול הסמכות של בית משפט השלום, תהיה הסמכות העניינית נתונה לבית משפט השלום.
30. לעניין זה יפים דבריו של כב' השופט בנימיני בעניין פרידמן, לפיהם: **"אמנם עורכי הדין נוהגים להגיש לבית המשפט המחוזי כל תביעה של קניין רוחני שמבוקש בה צו מניעה קבוע או צו עשה קבוע, מתוך הסברה שמדובר בסעד שלא ניתן להעריך את שווי. אך כאשר ברור לחלוטין ששווי התביעה, כולל הצו המבוקש, נופל בסמכות בית משפט השלום, יש להגיש את התביעה שם"**.
31. בענייננו, סכום התביעה הועמד על הסך של 900,000 ₪. במסגרת התביעה עתרו התובעים אף לצו למתן חשבונות, אשר בצידו פיצוי מוערך בסך של 300,000 ₪. כלומר, התובעים העריכו את סכום התביעה המקסימלי, לאחר קבלת החשבונות, בסך של 1,200,000 ₪. בנסיבות אלה, לא ניתן לומר כי סכום התביעה עולה על גבול הסמכות של בית משפט השלום. אין די בטענה כללית, לפיה לאחר קבלת החשבונות, ככל שסעד זה יתקבל, יהא צורך בתיקון הסעד הכספי בתובענה באופן שיתכן ויפול בגדר סמכותו של בית המשפט המחוזי. לא בכדי העריכו התובעים עצמם את סכום הפיצוי הנוסף, לאחר מתן החשבונות, בסך של 300,000 ₪ (סעיף 40 לכתב התביעה).
32. כמו כן, מכתבי הטענות שהגישו הצדדים, עולה, ולו לכאורה, כי הפרסומים אשר לטענת התובעים הפרו את זכויותיהם הוסרו זה מכבר מאתר הנתבעות, ואף משרתי הנתבעת 2. טענות אלה לא נתמכו אמנם בתצהיר, אך נתמכו באסמכתאות וביניהן תוצאות חיפוש באינטרנט, אשר מהן עולה כי הערכים עליהם הצביעו התובעים הוסרו מאתר הנתבעות, וכן אישור הפסקת התקשרות עם חברת השרתים ביחס ליצירות מושא התביעה.
33. הנתבעות אף הבהירו במסגרת התייחסותן מיום 22.11.2018 שאין להן כל עניין לעשות שימוש כלשהו בלקסיקון, שאין לו תוחלת בעידן הנוכחי, והביעו הסכמתן המפורשת מראש להסיר כל ערך המיוחס להם, ככל שנותר באתרן (סעיף 13 לטיעון מטעם הנתבעות). אף במסגרת תשובתן מיום 26.12.2018 שבו הנתבעות וטענו, כי כל הערכים הוסרו זה מכבר, וככל שנותר פריט כזה או

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 51932-06-18 אבניאון ואח' נ' ידיעות אינטרנט ואח'

1 אחר ברחבי האינטרנט הרי שמדובר בעניין טכני שניתן להסדירו באמצעות פנייה ישירה לנתבעות
2 (סעיף 1 לתשובת הנתבעות).
3 34. נוכח הצהרתן זו של הנתבעות, לפיה הוסרו הפרסומים המפרים מאתר האינטרנט שלהן, וככל
4 שנתרו פרסומים כאלה ואחרים מדובר בפרסומים בודדים שנתרו, ככל הנראה בשל תקלות
5 טכניות, ומשכך אין בסיס לטענה, לפיה שוויו של צו המניעה הנתבע במסגרת התובענה דגן עלול
6 ליפול בגדרי סמכותו העניינית של בית המשפט המחוזי.
7 35. זאת ועוד, משבחרו התובעים עצמם להעריך את שווי התביעה על סך של 1,200,000 ₪ בסה"כ
8 (כולל הסך של 300,000 ₪ בגין הסעד של מתן חשבונית), דומה כי אף אם יידרשו לתקן את
9 תביעתם בעקבות חשבונית שיתקבלו, ככל שיתקבלו, אזי בהינתן העובדה כי מרבית הפרסומים
10 אשר נטען כי מפרים את זכויות התובעים הוסרו על ידי הנתבעות, לא תיפול התביעה בגדרי
11 סמכותו של בית המשפט המחוזי.
12 36. המסקנה המתבקשת בענייננו היא כי שווי התובענה, לרבות צו המניעה המבוקש במסגרתה, נופל
13 בגדרי סמכותו של בית משפט השלום.

סוף דבר

14
15
16 37. נוכח כל האמור לעיל, התובענה תועבר לבית משפט השלום בתל אביב אשר מתבקש לקבוע דיון
17 מוקדם ככל הניתן בהינתן טענות התובעים בדבר גילו של התובע.
18 38. לא מצאתי להשית צו להוצאות. הוצאות הבקשה יילקחו בחשבון בסיומו של ההליך.

המזכירות תשלח העתק החלטתי זו לב"כ הצדדים.

19
20
21
22
23
24
25 ניתנה היום, ט"ו שבט תשע"ט, 21 ינואר 2019, בהעדר הצדדים.
26

27
28

מיכל עמית - אניסמן, שופטת